

Lieta T-193/04

Hans-Martin Tillack

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) par konfidenciālas informācijas izpaušanu — Aizdomas par korupciju un profesionālā noslēpuma pārkāpumu — Informācijas par faktiem, kas var būt pamats krimināllietas ierosināšanai, paziņošana valsts tiesu iestādēm — Kratišana žurnālista dzīvesvietā un darba vietā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Pietiekami būtisks pārkāpums

Pirmās instances tiesas (ceturttā palāta) 2006. gada 4. oktobra spriedums . . . II - 3999

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Akti, par kuriem var celt prasību — Jēdziens — Akti ar juridiski saistošu iedarbību*
(EKL 230. pants; Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1073/1999 10. panta 2. punkts)

2. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Neatkarība no prasības atcelt tiesību aktu un prasības sakarā ar bezdarbību*
(EKL 230. panta ceturrtā daļa, 235. pants un 288. panta otrā daļa)
3. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi — Pietiekami būtisks Kopienų tiesību pārkāpums*
(EKL 288. panta otrā daļa)

1. Pasākumi, kas ir juridiski saistoši tādā veidā, ka tie ietekmē prasītāja intereses, būtiski grozot tā tiesisko stāvokli, ir uzskatāmi par aktiem vai lēmumiem, par kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu EKL 230. panta izpratnē.

pēc tam, kad *OLAF* ir nosūtījis informāciju, kā arī turpmāko juridisko aktu pieņemšana ir tikai un vienīgi valsts iestāžu atbildība.

Tāds nav akts, ar kuru Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), pamatojoties uz Regulas Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic *OLAF*, 10. panta 2. punktu, nosūta valsts tiesu iestādēm informāciju par aizdomām, ka ir noticis profesionālā noslēpuma pārkāpums un korupcija.

Minētajā 10. panta 2. punktā ir vienīgi paredzēts nosūtīt informāciju valsts tiesu iestādēm, kurām saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām ir tiesības izvērtēt minētās informācijas saturu un piemērojamību un tā rezultātā vajadzības gadījumā veikt turpmākās darbības. Līdz ar to iespējamā tiesas procesa uzsākšana

Šis valsts tiesu iestāžu tiesības pieļauj lojālās sadarbības princips, kas nozīmē, ka valsts tiesu iestādēm, kad *OLAF* tām saskaņā ar Regulas Nr. 1073/1999 10. panta 2. punktu nosūta informāciju, ir rūpīgi jāizvērtē minētā informācija un jāizdara attiecīgi secinājumi, lai nodrošinātu Kopienų tiesību ievērošanu, vajadzības gadījumā uzsākot tiesvedību, ja tās uzskata, ka tas ir pamatoti. Šāds rūpīgas izvērtēšanas pienākums tomēr neprasa interpretēt šo tiesību normu tādējādi, ka nosūtītā informācija ir saistoša, tādā nozīmē, ka valsts iestādēm ir pienākums veikt īpašus pasākumus, jo šāda interpretācija mainītu uzdevumu

un atbildības sadali, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 1073/1999 īstenošanai.

ceļot EKL 235. pantā un 288. panta otrajā daļā paredzēto prasību par ārpuslīgumisko atbildību, ja šāda rīcība ir tāda, kas izraisa Kopienas atbildību.

(sal. ar 67., 68., 70. un 72. punktu)

(sal. ar 97. un 98. punktu)

2. Prasība par atbildības noteikšanu ir autonomas tiesību aizsardzības līdzeklis, kam tiesību aizsardzības iespēju sistēmā ir pašam sava funkcija un uz kuru attiecas izpildes kritēriji, ņemot vērā tā īpašo mērķi. Lai arī prasības atcelt tiesību aktu un prasības sakarā ar bezdarbību mērķis ir oficiāli atzīt kāda juridiski saistoša akta prettiesiskumu vai šāda akta neesamību, prasības par atbildības noteikšanu priekšmets ir lūgums atlīdzināt kaitējumu, kas radies kāda prettiesiska akta vai rīcības rezultātā un kurā vainojama kāda Kopienas iestāde.
3. Lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība par tās iestāžu nelikumīgu rīcību EKL 288. panta otrās daļas izpratnē, ir jābūt izpildītiem šādiem kritērijiem: iestādēm pārņemtas rīcības prettiesiskums, zaudējumu esamība un cēloņsakarības starp apgalvoto rīcību un norādītā kaitējuma esamība. Lai izpildītu pirmo kritēriju, ir jāpierāda, ka ir noticis pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, kas indivīdiem piešķir tiesības.

Līdz ar to personām, kuras EKL 230. panta ceturtajā daļā minēto pieņemamības kritēriju dēļ nevar tieši apstrīdēt noteiktus Kopienas aktus vai pasākumus, tomēr ir tiesības apstrīdēt rīcību, kura nav izteikta lēmuma formā un kura šajā sakarā nevar būt par prasības atcelt tiesību aktu priekšmetu,

Šajā sakarā labas pārvaldes princips pats par sevi nepiešķir tiesības indivīdiem, ja vien tas nav tādu īpašu tiesību izpausme kā tiesības, lai to lietas izskata objektīvi, taisnīgi un saprātīgā termiņā, tiesības tikt uzklautam, tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, tiesības uz nolēmumu pa-

matojumu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

Turklāt tas, ka Ombuds sniedz “slikta pārvaldes rīcības” kvalifikāciju par kādas Kopienas iestādes rīcību, pats par sevi nenozīmē, ka šī rīcība ir pietiekami būtiski pārkāpusi kādu tiesību normu. Faktiski ar ombuda iestādes izveidošanu

Līgums sniedza Savienības pilsoņiem un it īpaši Kopienas ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem savu interešu aizstāvībai papildu iespēju prasības celšanai Kopienas tiesā. Šī ārpus tiesas esošā alternatīva atbilst īpašiem kritērijiem un tai nav tāda paša mērķa kā tiesā celtai prasībai.

(sal. ar 116., 117., 127. un 128. punktu)